

DE VOS EN DE HAAN

Luc Cielen

Eens kreeg de vos het groot verlangen
De vette malse haan te vangen.

Hij vreesde echter bek en sporen.
Maar bij het eerste ochtendgloren
Ging hij en sprak vol list en loeten :
"Dag zanger haan, ik kom u groeten.
Om 't helder kraaien wil ik u prijzen
En u voor 't lied de hoogste eer bewijzen.
Maar naar men zegt daarbuiten,
Mag jij bij 't lied uw ogen niet sluiten
Want 't zingen zou dan krijsen lijken."

"Onzin, zei de haan, dat zal ik laten blijken."
En kraaide fier met goed gesloten ogen.

"Hap," zei de vos, was om zijn list wel opgetogen.
Daar kwam de boer! Die was te duchten!

"Roep hem dat ik met u wil vluchten,"
Zei slimme haan die nog wou leven.

Nu riep de vos, in 't nauw gedreven:
"Hij is uit vrije wil ..." De muil was open!
En wip! De haan was weg en kon gaan lopen.